

KURJER ZACHODNI

»ISKRA« Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

ROK XX.

SOSNOWIEC.

NIEDZIELA 15 WRZEŚNIA 1929 R.

Nr. 242.

Przeznaczone z odnośnikiem do
do domu lub przesyłką pocztową3.50 zł. (zapła-
niać)6.50 zł.) | Księg. nakł. PKO.
Warszawa—61.555.

Cena egz. 20 groszy.

Wykrycie sprawców zamachów bombowych

NA TARGACH WSCHODNICH WE LWOWIE.

LWÓW, 14.9. — Po tygodniowym undym dochodzeniu udało się w dniu wczorajszym władzom bezpieczeństwa wykryć i przypisać większość zamachowców, którzy tydzień temu spowodowali wybuch bomb na Targach Wschodnich oraz na dworcu głównym.

Policja dowiedziawszy się przypadek, że zamachowcy zechcieli się wczoraj w jednym z domów kolumnarza Łyczakowskiego, z wielką ostrożnością oclezła ten dom i wargła doń.

W domku zastano 12 młodych ukraińców.

Po zatrzymaniu ich rozpoczęto badania.

Początek badania okazało się, że dwa z zatrzymanych: Maryniuk i Onukno nie mają wspólnego ze sprawą zamachowców, wobec czego wypuszczono ich na wolność.

Pogrzeb ś. p. Kalienbacha.

KRAKÓW, 14.9. (AW.) Dziś o godzinie 9 rano odbyło się w kościele akademickim sw. Anny nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. prof. Kallenbacha, odpowiadające profesorowi uniwersytetu krak. Bystrzyńskiego.

Popołudniu o godzinie 3 odbył się przy katedrze egipskiej ka. metropolita Siedlca, poczem wyruszył na cmentarz rakowiński kondukt pogrzebowy, prowadzony przez dziekana wydziału teologicznego ka. prof. Michałowskiego. Rząd reprezentował na pogrzebie wiceojewoda Duch. W pogrzebie wzięli udział: dyrektor departamentu szkół wyższych Ministerstwa oświaty Szebochodaki, z Warszawy: profesor uniwersytetu Szeber, z ramienia lwowskiego uniwersytetu: prorektor Piński i wraz z dziekanem wydziału humanistycznego prof. Chyliński, z poznańskiego uniwersytetu: prof. Grabowski. W pogrzebie wzięli również udział senat uniwersytetu Jagiellońskiego z rektorem Hoycezem na czele oraz liczne zastępy młodzieży akademickiej.

P. Dewey

WYJEDZIE ZAGRANICZĄ.

WARSZAWA, 14.9. (AW.) Doradca finansowy p. Dewey odbył dłuższą konferencję z wyższymi urzędnikami Ministerstwa skarbu w sprawie raportu za III kwartał rb.

P. Dewey po przygotowaniu raportu spędu z końcem bieżącego miesiąca Warszawy udaje się samochodem do Włoch, gdzie przebywa jego rodzina na wypoczynku. Powrotem p. Dewey do Warszawy spodziewać się należy z końcem października rb.

**ADWOKAT
WAĆŁAW BARCIKOWSKI**

powrócił z urlopu

i nadal przyjmuje w kancelarii swojej przy ul. Kowalskiej 2. 4761

**ADWOKAT
DR. KAROL KRZEMUSKI**

W SOSNOWCU

przeniósł kancelarię na ulicę Dekarta 4. tel. 11-33 i przyjmuje od 8-9 rano i od 4-7 i pół popoł. 4771

Dziesięciu innych badano od wczorajszego wieczora do dziś rano.

Z całą stanowczością stwierdzono, że wszyscy oni należą do U. O. W. (ukraińskiej organizacji wojskowej) i że brali udział w zamachach bombowych na Targach Wschodnich.

Konferencja z marsz. Piłsudskim a stanowisko Klubów sejmowych.

WARSZAWA, 14.9. (Tel. wł.) Dziś odbyły się narady P. P. S., Wyższości, Stronnictwa chłopskiego, N. P. R. prawnicy, Ch. D. i P. S. L. Piast w sprawie zapowiadanej konferencji z Rządem.

Na konferencji przedstawiciele stronnictw wczoraj marszałkowi Sejmu deklarację, w której mieliby się odpowiedzieć na propozycję premiera Świątlickiego zwolnienia konferencji z przedstawicielami stronnictw w sprawie prac budżetowych. W odpowiedzi swojej stronnictwa oświadcza, że proszą marszałka Sejmu o przyłączenie sejmowej i o omówienie z Rządem wszystkich sposobów usprawnienia prac budżetowych zarówno ze strony Sejmu jak i Rządu.

Jednocześnie stronnictwa stwierdzają, że po zamknięciu sejmowej jedyńm organem do reprezentowania Sejmu jest prezydent Sejmu z marszałkiem Sejmu na czele.

Jakkolwiek śledztwo prowadzone było w największej tajemnicy udało się nam dowiedzieć, że największą rolę w zamachach odegrał student ukraiński, niejaki Osiw Kurylak, którego wczoraj z całą grupą zatrzymano.

Od siebie dodajemy, że nie ulega wątpliwości, iż deklaracja stronnictw centrowo-lewicowych oznacza, że nie wezmą one udziału w konferencji z marsz. Piłsudskim i premierem Świątlickim.

WARSZAWA, 14.9. (AW.) Jak się dowiaduje „Ajencja Wschodnia”, najbliższe posiedzenie Klubów Wyższości, Stronnictwa chłopskiego, N. P. R. i Ch. D. zapowiadano o cały szereg konferencji, dotyczących projektu zwolnienia naczelnym sejm parlamentu oraz konsolidacji tych stronnictw.

Obrady będą prowadzone w dalszym ciągu dziś wieczorem, w niedzielę, a także i w poniedziałek.

Według opinii międzynarodowych sfer Sejmu należy oczekiwać konkretnych rezultatów tych narad.

Zaznaczyć należy, że Str. Nar. w tych obradach udziału nie bierze.

PODZIĘKOWANIE.

Wydział Powiatowy Sejmiku Zawierciańskiego, na posiedzeniu w dniu 12 września 1929 r. postanowił wyrazić p. Stanisławowi Helendowskiemu serdeczne podziękowanie za ofiarowany plac w Porębie na urządzenie boiska sportowego i strzelnicy dla użytku Przysposobienia Wojskowego i Wychowania Fizycznego.

4845

WYDZIAŁ POWIATOWY
Sejmiku Zawierciańskiego

Panowie! — Już czas przejąć futra i sprawić nowe poszycia.

Garnitury, jasiaki i płaszcze wykonuje się z najlepszych białych i oryginalnych angielskich materiałów, pod egidą pierwszorzędnych sił fachowych. Solidna robota warszawska. Dobry brój i idealnie ceny ogólnie znane.

NOWOŚCI SEZONOWE

Specjalny oddział płaszczy damskich

pełna

Stanisław Sławiński

Sosnowiec, ulica Małachowskiego 23. Hala Rozwoju.

Francuski minister handlu przybył na P. W. K.

POZNAN, 14.9. (PAT.) Dziś przed południem przybył do Poznania samolotem francuski minister handlu Bonfous z małżonką. Minister Bonfous zatrzymał się w hotelu „Polonia”, skąd udał się około godz. 11 na zamek celem złożenia wizyty ministrowi Kwiatkowskiemu. Następnie minister Kwiatkowski rozwijał witał Bonfousa u wiceojewodę min. Berthomieu, radcy M. S. Z. Wyższońskiego i grona wyższych urzędników i udekorował min. Bonfousa wielką wstęgą orderu „Polonia Restituta”.

Około godz. 12 przybyli ministrowie Bonfous, Kwiatkowski, ambasador La Roche i min. Berthomieu oraz ich otocze-

nie do wotabulu reprezentacyjnego P. W. K., gdzie wręczono małżonce ministra Bonfous bukiet kwiatów. Następnie dyrektor wystawy p. Wachowiak powitał gości krótkim przemówieniem, w którym wyraził radość z powodu przybycia przedstawicieli rządu francuskiego do Poznania. Przemówienie swe zakończył mówca okrzykiem na cześć Francji i jej prezydenta. Okrzyk ten trzykrotnie powtórzono przy dźwiękach Marsylianki.

Po uroczystym akcie powitania goście udali się na zwiedzenie działu przemysłowego P. W. K., oprowadzani przez ministrów Kwiatkowski i Berthomieu oraz dyrektora P. W. K.

Ustalono również, że Michał Sereczak, zatrzymany podczas eksplozji bomb w jego ręku, należał do tej samej organizacji.

Przyłapano także osobnika, który oddał walkę z bombami na przechowanie na Targach Wschodnich, oraz tego, który podobną walkę z bombami zostawił na dworcu kolejowym.

Przy zamachowcach znaleziono bardzo kompromitujące papiery, świadczące najwyraźniej o ich udziałzie zarówno w U. O. W. jak i w organizowaniu zamachów bombowych.

Wykrycie większej części uczestników zamachu wywołało wielkie Zatrzymaniu zamachowcy płaczą się w zeznaniach, co ich jeszcze więcej obolało.

Dalsze dochodzenie trwa.

Kronika polityczna.

WARSZAWA, 14.9. (AW.) Jak się dowiaduje „Ajencja Wschodnia”, minister Zaleski opuści w poniedziałek Genewę, udając się przez Wiedeń do Warszawy. Przyjazd p. ministra do Warszawy nastąpi w środę 18 bm.

WARSZAWA, 14.9. (AW.) Szwedzki minister spraw wojskowych Malmberg, który bawi w Warszawie tygodniowo, złożył dziś wizytę szefowi sztabu głównego, gen. Piakowskiemu. P. Malmberg zabawi w Warszawie około 2 dni, poczem uda się na PWK, a stamtąd przez Gdańsk do Sztokholmu.

WARSZAWA, 14.9. (PAT.) Dnia 13 bm. pociągami pospieszonymi wieczornym przybył z Poznania do Warszawy łódzki minister finansów Petrowie w towarzystwie posła łódzkiego Nuasy i radcy Zalta. Po godzinnym pobycie w Warszawie i krótkim wypoczynku minister Petrowie udał się w drogę powrotną do Rygi.

WARSZAWA, 14.9. (PAT.) Dnia 13 godz. 11 wiceminister spraw zagranicznych dr. Wysocki w towarzystwie dyrektora departamentu Jedźcewicz oraz dyrektora protokołu dyplomatycznego Romera przyjął na specjalnej audjencji barona Togo, senatora, prezesa Stowarzyszenia polsko-japońskiego w Tokio, który po zwiedzeniu PWK i Gdyni odwiedził Warszawę. Senatorowi Togo towarzyszył poseł japoński w Warszawie minister Maehubima. Po przemówieniu, w którym wiceminister Wysocki podkreślił wielkie zasługi barona Togo w dziedzinie zbliżenia polsko - japońskiego, udekorował go komandorją z gwiazdą orderu „Polonia Restituta”. Senator Togo w serdecznych słowach podziękował ministrowi Wysockiemu za to zaszczytne odznaczenie.

**Dzierżawców gruntów ornych
Towarzystwa Sosnowieckiego**

zaprasza się na

zebranie w dniu 15 b.m.

(niedziela) do Sali Związku Kolejarzy przy ulicy Piłsudskiego (obok kasowni dawnej kolei Niwieckiej), o godzinie 10 rano.

4841

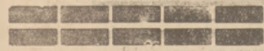
KOMITET.

KINO „ZAGŁĘBIE” DAWNIJ Kino-Teatr „UDZIAŁOWY”

WIS
następni dzieł

Pogłoski o ustąpieniu min. ROJN. NIEZABYTOWSKIEGO.

WARSZAWA, 14-9. Wczoraj w pałacu kr. Radziwiłła odbyła się konferencja wybitnych konserwatystów. Po tej naradzie rozszedła się pogłoska, że w najbliższych dniach ma ustąpić min. rolnictwa p. Niezabytowski.

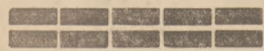

ADWOKAT

Dr. WŁODZIMIERZ WINNICKI

w Częstochowie, ul. Jasna 17,
mianowany został 4736

obroncą w sprawach małżeńskich
przy Sądzie Biskupim w Częstochowie.

Anglia i Sowieci NAWIAZUJĄ STOSUNKI.

LONDYN, 14-9. Rokowania angielsko-sowiewskie będą wznowione w Londynie 24 września.

Dowglawski, ambasador sowiecki w Paryżu nie przewidziany jako pełnomocnik Sowieców, niebędący za skompromowanego niedawno rokowaniami w kodu lipca.

Jako pełnomocnik Sowieców przybędzie zapewne z Moskwy Piatkowski.

Rokowania trwać będą do dnia 30 września. Podjęcie pełnych stosunków dyplomatycznych między oba państwa nie spodziewane jest dnia 1 listopada r.b.

Narada nad zmniejszeniem ZBROJENIA NA MORZU.

LONDYN, 14-9. Zgodą między prezydentem Hooverem a Mac Donaldem została, jak wiadomo, ostatecznie osiągnięta i będzie zatwierdzona podczas polityki Mac Donald'a w Waszyngtonie. Będącej w Waszyngtonie ustalono będzie program nowej konferencji morskiej pięciu mocarstw: Ameryki, Wielkiej Brytanii, Japonii, Francji i Włoch w sprawie umorowania parzystości morskich tych państw dla późniejszej akcji zbrojeniowej.

Konferencja ta odbędzie się w pierwszej połowie grudnia w Londynie.

„Goliath” w płomieniach DWAJ PILOT ZABILI.

PARYŻ, 14-9. W okolicy Genewy wylądował się obiegły nocą katastrofą lotniczą, która pociągnęła za sobą trzy ofiary w ludziach.

Odbywający ćwiczenia nocne wielki samolot bombowy „Goliath” stanął nagle w płomieniach i zsunął na ziemię.

Dwaj piloci pomieśli śmierć na miejscu, dwaj ciężko porażeni walczą ze śmiercią w szpitalu.

Wybuch

W FABRYCE DYNAMITU.

BERLIN, 14-9. W kołniskich zakładach dynamitowych Siegnera w Fürde nastąpił wczoraj gwałtowny wybuch.

Eksplozja wydrzeła się w bardzo solidnie wybudowanym pawilonie, oddzielonym od reszty budynków fabrycznych połączeniem wałami ziemnymi, czemu też za wdzianca należy, że rozszalała fabryka ocalała. Z pawilonu nie pozostał kamień na kamieniu.

Z pod gruntem wylobowały zwłoki dyktanta fabryki, dwu chemików i dwu robotników oraz dwie osoby ciężko ranne.

Szkody są olbrzymie, niebardziej, że w okolicznych domach mieszkalnych ciśnienie powietrza powyrwało ramy okienne i zalało kłaki dachów.

W całym Fürde nastąpił prawie ani jednego budynku z osłoni się.

„ADJUTANT” Film potężnych kon- fliktów dramatyczny. w roli tytułowej IWAN MOZZUCHIN i CARMEN BONI.

Nad program:
TYGODNIK FILMOWY
Następny program
„Dla Ciebie Ukochana”

Parlamentarzyści francuscy z Gdańska odjechali do Francji.

GDANSK, 14-9. (PAT). Grupa parlamentarzystów francuskich po zwiedzeniu Gdyni odjechała wczoraj popołudniem statkiem żegluj polskiej do Gdańska.

Po zwiedzeniu portu gdańskiego parlamentarzysty podejmowani byli przez ministra Strassburgera z małżonką. W czasie przyjęcia komisarz generalny Rzeczypospolitej w Gdańsku p. Strassberger wygłosił przemówienie pojeźnalne do parlamentarzystów francuskich.

P. Strassberger podkreślił, iż celem polityki polskiej nad Bałtykiem jest stabilizacja pokoju i rozwój wszystkich czynników ekonomicznych, które traktaty pokojowe dały Polsce w ręce. Polska jednocześnie rozbudowę i Gdynię i dąży do rozwoju Gdańska, budowy nowych dróg komunikacyjnych i rozwoju swej floty dla ułatwienia stosunków ekonomicznych z innymi krajami. Minister Strassberger zaznaczył, że przyjaźń specjalnie z wsi Rody Ligi Narodów w Genewie, aby przyjąć misję francuską i nawiązuje do przemówień meż stanu w Genewie zaznaczył, iż Polska z pewnością z całą gotowością okaże pomoc i poparcie dla nowej idei stworzenia rożniz państw europejskich, ale w tej rozdział najbliższej polskiemu będą zawsze narody lańskie a przedewszystkiem Francja.

Odpowiadając na przemówienie to prezes Locquin imieniem całej grupy parlamentarnej złożył podziękowania Rządowi polskiemu, wszystkim jego przedstawicielom, posłowi Dopkiewiczowi, który przedstawiał w parlamencie polskiego i wszystkich, którzy

z prawdziwą gościnnością i towarzyszyli i przyjmowali przedstawicieli francuskich, oraz wyraził podziw dla pracy dokonanej przez Polskę w ciągu krótkiego okresu 10-letniego, w szczyt gościnności wywatała poznańska i święta, że rozszedła Gdyni i całego wybrzeża do morskiego wzbudziła podziw przedstawicieli francuskich. Parlamentarzyści francuscy przekonał się, jak Polska dąży do swego rozwoju pracując jednocześnie dla wzmożenia pokoju i stabilizacji jego w Europie. P. Locquin podkreślił wielkie prace wszystkich warsztadów polskiej i pracowitość polskiego robotnika, znanego Francuzom z emigracji, wytrwałość polskich polityków dążących do wzmożenia swego państwa oraz podkreślił znaczenie i rolę pracy społeczeństwa polskiego. P. Locquin zmienił tonal na część Polska przyjaźniącej i aprymiemzonej.

W rancie wzięł udział baron Togo, znany japoński mąż stanu i przyjaciel Polaki wraz z małżonką, którego komisarz generalny Strassberger przywitał w serdecznych słowach. Po rancie parlamentarzysty francuscy udali się w drogę powrotną do Francji.

Dr. med. L. POZNANSKI powrócił.

Specjalista chorób czoł, nos, gardła i płuc.
SOSNOLECZNY, MALACHOWSKO 9 TEL. 740.
Przyjmuje od 11-15 i 5-7 popoł.
W Niedzielę i Święta 12-1. 0747

Niebieska i Żółta flota niemiecka podczas manewrów na wodach bałtyckich.

SZCZECIN, 14-9. Podczas manewrów niemieckiej floty wojennej na linii Arkona — Allierung, który się odbywał popołudniu i nocą, rozegrała się wielka walka artyleryjska na odległość 12 km między siłami niemieckimi tj. wielkimi krążownikami linjowcami „Schleswig-Holstein” i „Schlesien” z jednej strony, „Elsass” i „Hessen” z drugiej strony. Eskadra torpedowców z szybkością 50 km. uświatła podjechał pod krążowniki i ostrzeliwał je z torped. Zanimowano z szerokości zakreślały szczytne podziałki na linii żółtej z niebieską.

Fachowcy niemieccy twierdzą, że skuteczne były oddziały wojska nadzwyczajne usługi. Partia niebieska, nadchodząca od strony wybrzeży polskich, wykonała świetny atak za pomocą torpedowców, przełamując front żółtej floty w sposób tak niebezpieczny, że wielkie krążowniki żółtej floty, w razie rzeczywistej wojny byłaby zupełnie zniszczone. Manewry zostały zakończone nad ranem. Żółta i niebieska flota udały się na rezerwy w kierunku Szczecina. Po dwudniowym spotyknij manewry mają być prowadzone dalej w przyszłym tygodniu na Bałtyku.

Sensacyjny jest fakt, że podczas manewrów niebieska flota wojenna pozostała w ścisłej łączności i krążownik z wojenną flotą sowiecką, manewrującą z dżwim zbiegiem okoliczności tak, jak w tych dniach w zatoce Fińskiej i w pobliżu estońskiej wyspy Odinsbolm.

Niemcy na wulkanie. Masowe składy broni i amunicji.

HAMBURG, 14-9. Po dłuższych poszukiwaniach w sprawie wózków bombowych, policja niemiecka odkryła w kilku miejscach pod Hamburgiem składy amunicji i broni. Amunicja i broń częściowo były złożone w tajnych kryjówkach i pochodzity z zapasów tzw. „czarnej Reichswehry”. Oprócz najwięcej magazynu, znalezionego w Rönne, znalaziono 60 naboiów karabinowych oraz kłuszniz z granatami ręcznymi w tzw. „Czarnej Górze” pod Hamburgiem w kłus. Poza tym na trzech miejscach policja znalazła mniejsze zapasy broni i amunicji. W przeważającej ilości wyprodukowanych broni zamożni robotnicy, których sympatie dla hitlerowców oddawała za miane.

Zarząd Ligi piłkarskiej podał się do dymisji.

WARSZAWA, 14-9. Polska sportowa ma znowu wielką sensację, tym razem natężyła organizacyjnej. Dziś o godz. 4 w nocy po sześciogodzinnych, niezwykle burzliwych obradach, podał się do dymisji zarząd Ligi polskiego Związku piłki nożnej z prezesem mjr. Izdebskim na czele.

Główną przyczyną takiego zakończenia kilkudziesięciu obrad, zwołano

zarządu Ligi, były ostre wyrażenia delegatów klubowych przeciwko działalności zarządu Ligi. Specjalnie atakowane było funkcjonowanie wydziału gier i dymisji oraz dla gospodarki finansowej Ligi.

Nagoręcej przeciwko działalności zarządu Ligi wystąpił delegat warszawskiej Legii porucznik wiceprezesa delegatów klubowych zarządców sekcji

z Ligi: Pogoni, IFK Katowice, Ruchu itd. Termin nadzwyczajnego walnego zebrania wyznaczono na 3 i 6 października r.b.

Jednym z najbardziej sensacyjnych punktów, jakie będą na nim rozpatrywane, jest wniosek unieważnienia tego rocznych rozgrywek ligowych!!!

Kto wygrał na loterii?

WZTORAJSZY DZIEŃ CIĄGNIENIA
60.000 zł. — N-ry: 6041 133700
25.000 zł. — N-ry: 5831.
15.000 zł. — N-ry: 5030.
10.000 zł. — N-ry: 16585 29820
5.000 zł. — N-ry: 4094 35161.
3.000 zł. — N-ry: 63428 81580
83535 119488 126207 177783.
2.000 zł. — N-ry: 31391 39938 50138
90741 120539 176111.

Tabele wygranych losów za wszystkie dni ciągnięcia W-kl. są do przejrzania w kolektorach.

W Sosnowcu: E. Gruszczyńskiego, ul. 3-go Maja 8, Kaigarna „Wiedza”, Wł. Czachowskiego, ul. 3-go Maja 8.

W Będzinie: Z. Salskiego, ul. Malachowskiego 38.

W Dąbrowie Gór.: Wł. Olejarczyku, ul. Sobieskiego 11.

Tamże można zamienić wygrane stawki i nabyć losy do V klasy, do kąd zapas starczy.

1.000 zł. — N-ry: 1719 0441 19586
31882 33573 34347 48730 57704 57961
62677 63662 84945 90744 94640 95158
114800 116611 124688 138432 140133
151835 157492 161685 163649 166083
166115 167498 171020 173222 181600
600 zł. — N-ry: 10669 13369 14442
17573 34255 41262 48744 56180 59915
60090 67346 74206 74272 76498 82542
88332 91496 91673 93615 98140 118320
123482 129095 133715 151166 151892
159922 159341 161026 165995 166099
182828

500 zł. — N-ry: 947 1706 1998 6007
7393 9786 11503 9965 22027 25628
23790 24401 26281 26325 26597 31291
33719 34162 35322 35937 38614 38618
40150 40848 42002 42437 42437 42891
46355 47485 51023 53302 52444 53495
56306 56046 56238 56842 57597 57865
58000 59935 60636 60769 67073 68485
68355 69154 70031 71048 72359 73408
75318 75978 77499 79336 81904 83200
84451 86164 87849 88945 91122 92224
94818 97056 101625 102299 103001
103836 104343 105051 105171 107944
108020 108932 109828 111426 112485
112554 112583 114361 116438 117359
117077 118304 119761 123912 126874
127000 127000 128199 143125 143735
144409 147219 147875 149840 150061
155194 150885 151572 152382 154228
155102 157239 157351 158264 199289
159989 160778 161945 163735 166249
164335 164634 166941 167065 168265
170437 170889 172121 173061 176634
177290 177296 178965 180681 180759
181299 182096 182314 182699 183824

W kolektorach
JÓZEFA HIAWSKIEGO
w Sosnowcu, 3-go Maja 23
w Będzinie, Malachowskiego 24
w Dąb. Gór., 3-go Maja 14
w Zawierciu, Piłsudskiego 5
w Grodzku, Będzińska, d. Bodeckiego
w Czeladzi, Rynek 8

W tym dniu ciągnięć V-tej kl. padły następujące wygrane:

1.000 zł. — N-ry: 17653
3243 11208 11652 14928 25158 25149
3219 47777 58254 74602 92815 92546
109446 149483 113785 127307 127381
144307 144365 144369 144376 149582
151255 159598 158778 161225 161565
163823 167147 171940 176613 176641
177038 177059 179289 181434 182702

Wygrane stawki zamieniamy na nowe częściowe losy do dalszych ciągnięć V-tej kl., które odbywać się będą do dnia 9 października r.b. włącznie.

Urządowe tabele wygranych każdorazowo można przejrzeć bezpłatnie.

Przez Paneuropę do Mitteleuropy.

Projekt Brianda w interpretacji Stresemanna.

P. Stresemann z uderającą szczerością wymiarkował Europie, jak rozumieć należy istotny sens planu paneuropejskiego, przedłożonego przez p. Brianda. Oto poprosił o jakikolwiek Traktat Wersalskiego przez powrót do przedwojennego gospodarstwa systemu europejskiego.

O politycznej stronie Traktatu Wersalskiego nie będę mówił — oświadczył niemiecki minister spraw zagranicznych — gdyż mam prawo przypuszczać, że poгляд mój w tym względzie jest dostatecznie znany... Natomiast obecny stan gospodarczy Europy wydaje się „groteskowym” p. Stresemannowi, pełnemu świetnego samopoczucia po hasełkach sukcesach Groteskowiódz — zdaniem p. Stresemanna — polega na tem, że Europa cofa się, zamienia się nieprzód do Traktatu Wersalskiego. Traktat ten stworzył wielką ilość nowych państw, ale zapomniał i zaniedbał wciągnąć je w ramię przedwojennego systemu gospodarczego. Skutek tego był ten, że wraz z nowymi granicami powstały nowe wagi, miary, monety, ustawy, mury celne. Gdy pized wojną w środkowej Europie były tylko trzy wieloletnie gospodarcze, niemiecki, austriacki i rosyjski, to teraz istnieje na tym terenie więcej niż tuzin nowych państw, które dążą do pełnej niezależności gospodarczej, odradzają się barierami celnymi od reszty Europy, wywarzając w ten sposób chronimy kryzys ekonomiczny po wojnie, utrudniając w wieku Złotego Komunikację i cyrkulację handlowej wymiany w sposób, który p. Stresemann określił „nawrotem do średniowiecza”. W przeciwstawieniu do liberalnego, wielokształtowego charakteru gospodarki przedwojennej, wygląda obecna Europa jak „masa grajzlerowa”, która uniemożliwia wprost przeprowadzanie operacji ekonomicznych w dawny wielki styl.

Jesli zatem — tak logicznie z wywodów niemieckiego ministra spraw zagranicznych wynika — plan p. Brianda ma mieć jakąś realną i pozytywną wartość, to należy właśnie dążyć do likwidacji tej „średniowiecznej”, „groteskowej” „grajzlerowej” powrotem do niezmienionego gospodarki przedwojennej, przywrócić poprawd w nowo, uwolnić cielskie szaty Stanów Zjednoczonych Europy. — Przez Paneuropę do Mitteleuropy.

Jest rzeczą nader znamenną, że p. Briand, który na sławie „herbacie dla Złota” nałczył do siebie, wstrząsnął tezy swego projektu, ograniczył się tylko do sformułowania hasła oświeconych opiniońców o potrzebie ścisłego związku ekonomicznego państw europejskich, co na ogół „z sympatją” zostało przyjęte i powierzone premierowi francuskiemu do dokładniejszego spracowania w ankiecie, która początkowo w rządzie ma być przesłana do zbadania. Wyniki ankiety zostaną przedyskutowane na przyszłej jesiennej sesji Ligi. Charakterystycznym jest — powtarzamy — że p. Briand, który rano wyjechał wykładu swego projektu z p. Stresemanna, wieczorem jako ojciec nowiej koncepcji, nie miał ani do dodania, ani do odebrania interpretacja p. Stresemanna musiała nieco zaskoczyć samego autora Paneuropy i skłonić go do powściągliwego inicjowania swej myśli.

Dyktując, jaka się nad niecałyty p. Brianda rozwijała, czyniła istotnie rozumiającą te powściągliwość. Nie kto inny, ale właśnie on, ten „minister spraw zagranicznych” p. Henderson przestępował przed zbitym opiniońcami, zwracając uwagę, że „federacja europejska łatwo mogła by narazić narodową suwerenność poszczególnej państwa”. Podobnie i przed wielką grupą p. Marinikowicz przemawiając przed wyrobitelami spraw gospodarczych, które najęzję są pierwotną rzeczą w problem politycznym, a p. Benes gładząc się na ideę, podkreślał, że nie można narzucać nieczwih interesów.

Wogóle trzeba stwierdzić, że reakcji na projekt p. Brianda, brak było ochy entuzjazmu. Być może, że ostentacyjnie p. Stresemann swoją przetrząsłą w intencjach mową, zdaje się jednak, że i bez tej mowy, losy tego projektu, emanującego istotnie osiatnią bodaj próbą wekreszenia przedwojennego gospodarczego porządku rzeczy — są przesądzone.

P. Stresemannowi zaś ów „tuzin” nowopowstałych państw w środkowej Europie winien być naprawdę wdzięczny za bezceremonjalne zde-maskowanie niemieckich pretensyj, zgłoszonych u samego początku istnienia p. Brianda. Niemiecki minister spraw zagranicznych ostrzegł prosto te państwa, które na to ostrzeżenie odpowiedzieć winny wza-

P. W. K. W KARYKATURZE.

Szeł Propagandy P.W.K. Red. Antoni Krzywy.

„Młodość jest rzeźbiarką...”

Wrażenia z pobytu najmłodszych na P.W.K.

Korespondencja własna „Kurjera Zachodniego”

Poznań, 12 września.

Od kilku dni znów zaroła się Wy-stawa nielietni góści. Snąją się na si przyjeździe obywateli szeregami, które zdaleka wyglądają jak krócie i dżuz-ne sznurki, związane na przedzie naucejcielem lub naucejciełką, niby nupielkiem. Warto poświęcić jaką go-dzinę i wdrować za nimi krok w krok. Jest to rzadka okazja aby zajr-zeć w duszę dzieci i dowiedzieć się co na niej najprzejawiał się zostawi, a zarazem zrozumieć, jaką ważną pra-cę wypełnili władze szkolne, które te nieskończone wycieczki do Poznania poczyniły.

Bo nieskończoności istotnie nazwał się muś. Od 1-go czerwca liczone już na jakieś 5000 młodzieży dziennie i przeliczone się. Bywały dni a nawet tygodnie, że siedm tysięcy dziennie nie było fantazją, ale najprzezwiat-szą rzeczywistością. W pewne dni dworec Zachodni wyglądał jak obłepiony dziećmi i kufkami. Wyglądało to jak jaka mobilizacja, objeżdżano na niej Wykspokoskie i Pomorze, chociaż tutaj wioskopolie udala się naj-lępiej, bo było jej najbliżej do punktu koncentracji. Warszawa. Lód.

Jak należy pracować nadwabić?

Zleka wygnął rękoma w zimnym rozrywce RADIONU. Następnie dobrze przepłóć w zimnej wodzie, zmniejszając ją dwukrotnie, dodając po raz drugi do wody nieco octu, celem zachowania po-bytu oraz żywych i świeżych barw tkaniny. Po wypraniu należy zwi-ziąć jedwabie w płótno i prasować w stanie nieco wilgotnym. Jedynym środkiem do prania jedwabiu jest

unam zbliżeniem gospodarzem i kon-solidacją swoich stosunków wewnętrznych.

sagu mającego śmigła za plecami. O tem wszystkim dowiedzą się rodzice i jeżeli nie wiele się nauczą, to w każdym razie dostaną wrażenie, iż tam, na zewnątrz Polski stało się coś bardzo wielkiego. To samo wrażenie zostanie dzieciom, zwłaszcza młodszym. Nikt nie liczy na to, aby zabarymiali sobie statystykę obrotu telegraficznego, albo formistów z Pałacu Sztuki. Ale nikt z nich nie zapomni o lodach w czekoladzie, które jadło się na wspaniale, o brzoim, jak cieplem niona bójka wyglądającej przestrzeni która jest pokryta kolekowymi gma-elami i niewidzialni ludzie gadają o-ahy dzień obłazym głosom o różnych dziwnych rzeczach, tak że powietrze jest pełne słów i muzyki. Ma trzeba wiedzieć, że megafony radiowe były przedmiotem szczególnego zachwytu.

Kuratorium poznańskie i okręgu naukowego dokazało istnych radów organizacji i przewidywania. Wyobraźmy sobie co to znaczy młokować siedm tysięcy osób dziennie i wywziąć tysiącom żołdaków! Ma każda zgłoszona wywczeka miała zapewnione na 5 dni wygodne kwatery z całodziennym wyżywieniem za trzy złote od dnia i głowy, a za dwa złote wstęp trydniowy na Wystawę. Przy ogromnych zużyciach kolejowych dla wycieczek spowodowało to koszt rodziców do niewielu złotych, na które nie tak trudno było się zdobyć. Egzamin organizacyjno-techniczny udał się znakomicie i przyniesie obfite, nieobchodne plony.

Najwięcej akowatych oczywiście nasi ciele i podokci, których mogą netylko przyjąć wrażeń ale se-segruje je i zatrzymuje. Taki trans-port, jak zjazd młodzieży krajow-zawczej, odbył na samym wstępie Wystawy, jest wart tyle złota ile sam wazy. Ci chłopcy i te dziewczęta nau-czyli się poznawać Polskę, netylko przez słusne rzeczy ale przez własne pięty, gdyż przemierzają w wy-wstskich kierunkach, więc rozniową Wy-stawę w najdalej zakątki kraju: Jest ich sto „kół” a to ustawicznie się to-czą. Tak samo harcerze, których tysiące pod namiotami poznańskimi obio-zowało. Osobną kategorię stanowią młodzieńcy artysty ze swym teatrem szkolnym, umieszczonym w gimnazjum Marcinkowskiego i grającym najprzejawniejszą widowiska od tradycji klasycznej do wszelkich chłop-ackich folków Polski. Ale i najnieleńniej si widziowie Wystawy mają wspomnienie na oile życie — mniej określo-ne, ale nie mniej potężne, które wyro-ło si tu, na tej wystawie do Poznania.

Razem biorąc, młodzież to jakby obłazym bank, w którym złożyłmy wrażenie wielkości i mocy Polski na lichwiarski składany procent. Nikt nie obliczy kapitału, jaki stąd uro-śnie. Można być pewnym, że istnieje oddat obne „pokolenie Wystawy”, którego najwięcej do Poznania jest netylko wielkim przystępem, ale etapem ograniczającym nowy okres życia wewnętrzznego. Poczućmy to już niedługo w psychicznym bilansie narodu. Bowiem „młodość jest rzeźbiarką, co wykłwa żywot cały. Chociaż mija sama aparko, cios jej dhta wiecnotrwały.”

W. J.

Popierajcie L. O. P. P.

Z pomoków i dzieł w zachodniej Zagłębiu

Zwaliska rozbójniczego zamku w Morsku.

W odległości 4 km. na południowy wschód od Włodowic, leży odwieczna ośrodek Morsk. Wiewide znaleźć można na całym obszarze Polskiej podobnych osad, które przedstawiały typy dzikości i odstraszały pustkowia, a równocześnie tyle dziwów przyrody i tyle piękna. Od zachodu rozciąga się, pośród wydym puszczystych las jodłowo-świerkowych, o niesamowitym wyglądzie. Gdy zagłębisz się w niego, czujesz jak ciarki ci po kościach przechodzą. Pusto tu i głucho, jakby w jakiejś dziewiczej puszcy. Las milczy jak zaklęty, tylko pod nogami szemrze ci piasek, w którym grzędniesz głęboko. Zmęczony, wyglądasz końca tej eluszy — a tu nagle wyrasta przed tobą olbrzymi wał skalny, zawalony kamieniami. Nie wiesz co robić — „specjalną” cię zawodzi, ścieżka „wczorajsza” nie istnieje, a ta co na mapie widziane, przepada z wiewem. Stwierdzasz chwilę, wręczesz decydując się na maszerować na prawo. Okrażasz wał skalny i po upływie pół godziny, znany potem, wiesz, że znów zdziwiony, bo nagle przed tobą wyrasta ośrodek. Brniez jeszcze parę chwil po piasku i dostajesz się na drogę wioskową, wzdłuż której rozłożyły się liście domki oandy. Te z lewej strony, przyparło jakby plecami do skalistego wzgórza — airona przeciwną już na szczyt wiodła. Cóż wiośla leży na zboczu wału skalnego, zaisanego formalnie kamieniami, a droga wioskowa, to jeden długi „piasek”, ciągnący się apadziło, na przestrzeni blisko dwóch kilometrów. Chcąc ją przebyć, rwać by człek zamiennie się w kocz. Nie radziłbyś nikomu wejść na te drogi w czasie nlewy, ponieważ zmierzają zionami skalnymi, ułożonymi przepędzając i bączące wody, które z ulicy, robią koryto dzikiego potoku, z pojęcinie wodopadami).

Po półgodzinie „akankin”, dostraje się wędrownie, gonący ostatekami sił, z językiem wywiezionym aż na brode, na „przebieg” poza wioską. Jedną „kajkę” samonitę, to zboczywszy krajczarkę, rozciągając się na północ i wschód, uciekają, owiany jak kłębki dzwinnym uczuciem bojaźni. Na kawał wznoszą się aksamitowe skały, porośnięte tu i ówdzie bukami — róż dzwiniące pancerze jaski i pieczary, jakby czekały chwili, by schrupać cię na maść — aż nagle wstrząsają kamieniami, pokryte krakami i ścianami, w środku zapadłoci, otchłani, która odstrasza, ale i poraża tajemniczością. Mijasz te kotłiny, znów pnie się do góry, oglądając się z nieuzasadnionym strachem na wszystkie strony — wpadasz w coraz dzikszą okolicę, pełną zwalisk skalnych, klebowiek żelazek, krzaków krzewów, nad którymi szumi las tajemniczo. Jeśli masz w sobie coś z poety, to mimowolnie zamruczasz pod nosem za Mickiewiczem: „Nie jedził w te szlaki niki z dawnego czasu”. I rzeczywiście — rzadko tu bywa, chyba jakiś szalony „perpetuus viator”, co wyruszył tu gdzie go nie posilił i którego nie stało wlewać. A jednak, jakbyś dał, że ścieżki tu zarastała — straszno tu i dziko — ale przepięknie, cudownie, że opisać trudno. Zaginąć tu łatwo, zabłądzić jeszcze łatwiej.

Ale „dralujmy” dalej! Osiągnąwszy jeszcze jedno „siodło”, spotykamy nagłe polane, otoczoną wokół skałami do 400 m. wysokości. Z lewej strony polany, widniejące połaźna, odośniona, jednolita skała, pionowa jak ściana wzbijająca się w góry. Długą jej ma u podnóża około 100 metrów, szerokość nie przekracza 10 metrów, zaś w wokoło dobiega kłębkiżelazce.

Dość wcześnie, sterząc do dzisiaj zwaliska rozbójniczego zamku w Morsku. Zamek ów, był szczytem, ale niezmiennie obronny. Stał na szczyście skały, która zwręcając się ku gróźnie, mierzy około sił dwadzieścia króków wzdłuż, zaś ledwo dziesięć wazęz. Stłakł się z dwóch baszt, stojących

na przeciwnych krańcach. Brzasty owe, sądząc z ruin, były smukłe, cienne i zawiruły mieszanką — reszcie powstrzymał zainwalowane podziemia, otoczone murem obronnym. Któż fundamenta sięgały bardzo głęboko w szczeliny skały. Jedną posiadał tylko bramę, do której wiodła stroma ścieżka. Nikt tam konno, czy wozem nie wjechał, bo na ścieżce, załedwie jeden człowiek mógł się zmieścić. (Kto nie ma skalnych nerwów, niech nie ryzykuje wejścia, po tej ścieżce spaść w przepaść bardzo łatwo, a kocz trudnoby było pobierać). Do tej skały tulił się zamek dolny, który był zapewne obsekszniejszy. Bardzo wyraźne ślady rowów: obaczające skały, wskazują na to.

Z zakuł powstała tylko kupa gruzów, reszki murów z baszt i — porozrzucone kości ludzkie, które hieleją od niepamiętnych czasów. Ile tych szczątków ludzkich leży w lochach skały, dziś zawałonych rumowiskiem, ile może innych rzeczy i to kosztownych — niewiadomo. A to tkwią tam, gdzie się powoła, być to kamień, żelazo, jęleni skrzydeł, łochów, pieczary i tajemnicy.

Kiedy i czyją ręką wzniesiony został — nikt nie wie, żadne absolutnie kroniki o powstaniu jego nie wspominają. Nawet nikt nie wie, kiedy leżał w gruzach. Przypuszczają tylko, że stała się to jeszcze w czasach Polaków, podzielił w czasach powszechnego rozprężenia, jakie zapanało w kraju po śmierci Bolesława Krzywoustego, w latach 1138 — 1295. Jedynie wiadomości, jakie doszły na

tych czasów, to legendy i podania, które kreślą dzieje zamku.

Ponieważ i te prawdy są zapomniane, zostają i placę nie tylko po starych kronikach, dlatego przytaczam je tutaj.

W niepamiętnych czasach w zamku na Morsku mieszkał pan z pańów, bogaty, dumny, ale i okrutny. Miał córkę nadzwyczajnej urody, która oddała serce ubogiemu szlachciku. Gdy ojciec się o tem dowiedział, wręcił swe jedyne dziecko do lochu i zamoczył głodem. Ubogi szlachcic postanowił pomścić śmierć okrutną umiłowanej dziewczyny. Skrzyknął koło siebie zbrojną družynę, umieścił się w skalach koło Skarżyc i ślad czynił wszędzie na okolicę, szukając wszędzie

wyrodnego oica. Długo trwała ta podjazdowa walka, aż w końcu ów młodzieniec, upatrzyszwszy stosowną chwilę, otoczył zbrojnie zamczysko. W pomie szlachcika, przybyła i natura. Łopotała się straszna burza, pioruny uderzyły w zamczysko, zapaliły drewniane dachy, a oblegający wolarzyści do wnętrza, wycieli w pień obronców, ojca powiesił, zaś zamek zburzyli do fundamentów. Od tego czasu, każdej nocy aż po dzisiejsze czasy, błądzi po ruinach czarna postać, powieszona/pana, a znika dopiero wówczas, gdy z drzew (a może z okna) baszty zochłodniej, wyłoni się białe wianko zagłodzonej córki, które usiadłszy na skałe, złośnie zawodzi.

Inna legenda mówi, że było dwóch braci Morskich, którzy gardząc uczeniżem życiem, wybudowali w skrytości w tajemnych odłach lesnych zamek i rozpoczęli uprawiać rozbój po okolicy. Długo prowadzili ten mieny proceder bez przeszkód. Gdy jednak zaczęli porwać mieszkancom okolicznych miast i córki, które już nigdy swiatu dobiegłego potem nie oglądały, bo je bezlitosnie mordowano, pewien szlachcic, wzywając się swej porwanej żony, zebrał rzeszę pokrzywdzonych i użmawiając ich, zdobył zamek, cudzołazników w okrutny sposób zamordował, a siedlisko wspanięciaż szurzył do zniszczenia.

Inni warianty tej legendy opowiadają, że bracia Morscy, długą rozbili się po okolicy, aż miarka ciępiwości przebrała się — wojaka królewskiego łoczoży zamek, zdobył go i zburzył. Jeden z Morskich zginął w bitwie, zaś drugi wymknął się jakimś podziemnem przejściem, długo tułał się po świecie, aż pod koniec, został wbity na pal, na skałe zamkowej.

Ten co słyszał te legendy — gdy znajdzie się przypadkowo pod wozur koła ruin, wśród tej głuchej i dzikiej puski, a w dodatku, gdy widzi te mury kości, walające się między rumowiskiem, to nie dzwignę, że czuje się jak „pies w studni” i „wiewie” co sił w bitwie z tajemniczymi siłami.

Czy istnieśli Morscy siedzący na zamczysku, trudno twierdzić. W herbuarzu Niesieckiego wymienione są dwie rodziny Morskich: jedna herb Jastrzębiec, druga herb Topór. Nikt nie wie, czy byli to ci Morscy na opisanym Morsku. Wspomina również o Morskich i Natusz.

Idąc do ruin w stronę wioski — po lewej ręce, widnieje w niewielkiej odległości od drogi, dzwinną skała z „oknem”, a obok niej mały cmentarz wojenny z czasów wojny światowej.

Wioska Morsk, leżąca w odległości około półtora kilometra od ruin, początkami swego siewa bardzo odległych czasów. W 1327 należała do dóbr królewskich; w tym czasie Łokiek otł odaje ją Kanonikom Regularnym w Metowie, wzmian za Włodowice. W XVI wieku należała do dóbr Skarżyc, a właścicielem jej był Brzeski, siedzący tu na 3 i pół lannach kmiecy. Zawięzował w swojej posiadłości wielką studnię, kłęb w liwie skały, która głęboko. Woda w tej studni ma to własność, że po napięciu się jej, apetyt kł gwałtownie przychodzi, iż natychmiast żołądek upomina się o aporę kłęb chleba nawet suchego. Kto więc ciępi na hrak apetytu, niechże cępięć „wół” do Morska. Droga prosta: z Zawiercia do kłęb w 10 km. — z Kronowia droga polną do Skarżyc 4 km. — Ze Skarżyc do wsi Morsk na by droga 3 km. — studnia znajduje się w połowie wsi. Inna droga: z Zawiercia szosą do Włodowic 7 km. — z Włodowic drogą polną, piaszczystą, bardzo uciążliwą i błędną, przez lasy (w wsi Morsk 4 km) do studni wioskowej do ruin zamku około 2 km.

Na te wytyczne samemu się nie wziębać, bo straszny! Dla odwagi, należy złożyć z głowy czapkę lub kapelusz, zawieść na lasce i mówić do siebie: co dwóch, to nie jeden.

Marjan Kantor-Morski

LIST Z BRAZYLII.

Kto będzie prezydentem Brazylii?

(Korespondencja własna „Kurjera Zachodniego”).

Rio de Janeiro, w sierpniu 1929.

W Brazylii, podobnie jak w Stanach Zjednoczonych A. P., wysiłki prezydencie są nieodłącznym w dziedzinie politycznym w państwie, a ten lub inny wybór wśród kandydatów decyduje o kierunku polityki państwowej na lat kilka. Nie więc dziwne, że akcja przedwyborcza rozpoczyna się na wiele miesięcy przed terminem wyborów i nawet w tej chwili, gdy w Brazylii nie ma jeszcze żadnej „temperatury”, co się znów tłumaczy podługim termiamentem zwalających się kandydatów.

Brazylia weszła obecnie w okres walk przedwyborczych. Niemal od początku rządów obecnego prezydenta L. Viza było przez wiadomą, iż za swego następcę uważał dr. Prestes de Albuquerque, swego przyjaciela, który obecnie piastuje godność prezydenta Stanu Sao Paulo. Stan ten jest najpotężniejszym w Brazylii, a ponieważ ma się tu do czynienia z daleko posuniętym patriotyzmem regionalnym, zwadło się nie ulegać wątpliwości, iż kandydaturę tę nie popierałby wówczas przeciwni i ulżywną zostawiać ciągłość rządów konserwatywnych, rządów „silnej ręki”. Istnieje w Brazylii tradycja, choć nie zawsze przestrzegana, że dwa najbliższe stany: Sao Paulo i Minas Geraes dźwierzają na przemian prym w państwie i dostarczają ewych prezydentów. W istocie Prezydent Republiki. Tak więc, po obecnym „Pauliste”, prezydencie Luisie, powinienby objąć władzę „Minasejczyk”. Dla tradycji, raczej pro forma, wysunął więc kandydatem dr. Carlos de Andrada, który reprezentuje kierunek demokratyczny liberalizmu.

Dość wcześnie, sterząc do dzisiaj zwaliska rozbójniczego zamku w Morsku. Zamek ów, był szczytem, ale niezmiennie obronny. Stał na szczyście skały, która zwręcając się ku gróźnie, mierzy około sił dwadzieścia króków wzdłuż, zaś ledwo dziesięć wazęz. Stłakł się z dwóch baszt, stojących

na żadne kompromisy ze stanem Minas Geraes i zgodził się na podjęcie poparcia swego kandydata dr. Prestes.

Tak więc obecnie walce przedwyborczej nadane zostały najcięższe tempo, przyczem niedość do porozumienia między dwoma obozami sprowadza poważny kryzys parlamentarny i rządowy. Dotknięci w ewy, amielich dr. Carlos rozpoczął zacięłą walkę, zrzekł się sam kandydatury, ale doprowadził do bloku dwóch najbliższych politycznie arów: Minas i Rio Grande, wysunął nowego kontr-kandydata dr. Wargasa i zaciął w ten poważnie politykę wyborczą prezydenta Luisia.

Ponieważ do walki osobiście kandydował wprowadzone zostały obecnie pewne hasła polityczne — społeczne, Brazylii grożą poważne i niebezpieczne następstwa. Powołani politycy Brazylii ewyabiają się, czy hasła liberalne rzucane przez „minasejczyków” w masę, wobec ich bujnego temperamentu, nie popchnie do ekspertymentów zbyt skrajnych i niebezpiecznych, zwłaszcza, że w całej Ameryce, Politycznej programy i komunistyczna okazuje znaczącą aktywność.

Trudno powiedzieć, jak się potoczą wypadki polityczne w Brazylii i jakikadzą wyniki wybory. Zdale się, jednak nie ulegać wątpliwości, iż zwalniają sytuację rozwiązać będzie mogło albo „kompromisowe” nagięcie się obecnego prezydenta do kłęb liberalnych (reform konstytucyj, ordynacji wyborczej oraz uproszczenie administracji), albo wyśnięcie w ostatniej chwili trzeciego kandydata na prezydenta, niezależnego od obu wspomnianych grup a rozporządzającego dostateczną popularnością i autorytetem. I tu oczy wszystkich zwraca się na kłęb byłym prezydentowi Republiki Epitacio Pessoa, który, mając za sobą Stany północne, przechręcił może rolę na stronę jednego lub drugiego kandydata, albowiem — am zostać prezydentem Brazylii.

W. W.

niezależności od warunków.

Powrót 23 P. A. P. Z MANEWROW.

W ub. piątek powrócił z manewrów 23 p. a. p. do swego garnizonu. Tegoroczni powrócili cała dywizja śląska, w skład której wchodził piechota, artyleria i 3 p. ułanów. Wszystkie oddziały przedzielowały na rynku, po czym odmaszerowały do swych garnizonów.

23 p. a. p. przybył przez Sosnowiec do Będzina wczoraj wczesnym witanym.

P. C. K. odbędzie się przyjęcie pułku przez miejscowe społeczeństwo. Rano po nabożeństwie wyświetlane będą w kinach filmy dla żołnierzy, o godzinie zaś 12.30 w południe zostanie urządzony wspólny obiad w koszarach przy udziale przedstawicieli komitetu organizacyjnego przyjęcia.

× **PAPIEROWE I SREBRNE BANKNOTY W OBIEGU.** Mimo wyprzedzenia na rynek nowego bilionu 5-złotowych pięciopolowych banknotów papierowych pozostają narażone w obiegu aż do wybitcia przez monetę państwową dotychczasowego zapasu nowych monet srebrnych. Nie zważając również narażone wycofane monety 1-złotowe.

× **WIECIELENO DO SZEREGÓW PO. NADKONTYNGENTOWICH.** Powiatowe komendy uzupełnień rozczuliły za wiadomości akademikom zaliczonym do ponadkontyngentowych, że winni oni być w każdej chwili gotowi do odbycia czynnej służby. Ponadkontyngentowi akademicy wielani będą w miarę zwalniania starszych roczników.

× **KURS SPOŁECZNO-OŚWIATOWY** Dziś nastąpi otwarcie w Sosnowie 2 tygodniowego kursu społeczno-oświatowego dla kieszonkowych i nauczycieli kursów oświaty pozaszkolnej z terenu powiatu Będzińskiego. Na kurs zapisało się około 40 osób. Wykładowcami będą profesorowie z instytutu oświaty dla do rolników w Warszawie.

× **PRZYPRZECZENIE STRAZACKIE.** Dziś, o godz. 10.30 rano, odbędzie się w Łożniu akt przyrzeczenia członków strażki pożarnej. Uroczystość obejmuje nabożeństwo, przyrzeczenie, defiladę i zabawę ludową.

× **Z TARGOWICY ZWIERZĘCEJ.** W n. bieżącym tygodniu, t. j. od 8 do 14 b. m. na targowicy w Sosnowcu sprzedano 1432 szt. świń. Mięso za kilogram żywej wagi od 2.40 do 3 zł. Tendencja zwykła.

× **SPOŚTOWANIE.** W związku z nocy latką w numerze z dnia 14 września r. p. „Zdenerwani furmani z autem” zgłosił się do naszej redakcji p. Waler Szańdelaw stwierdzając, że niemyślnie się równał konie w stronę auta i nie alyszal sygnalu auta, które nadjechało z tyłu. W dalszym ciągu p. Waler dopowiada, że wyjechał z ulicy, gdy szofer Sitko wyawazył mu bierzość z ręki, uderzył go co spowodowało dodatkowe obrażenie cielesne, na dowód czego przedstawił świadectwo lekarskie. Sprawę tę p. Waler akieruje na drogę sądową. Bronią p. Walerowi szofer nie odebrał, a oddał ją sam p. Waler w komisariacie w Będzinie do czasu odbrania pozwolenia ze starostwa.

× **DROBNY POŻAR.** Ogniadł w zabudowaniach ekskuzorów Dłubusa w Strzemińskich wybuchł z niemyślnych przyczyn pożar. Ogień stłumiono w zarodku. Postrawą płomieni padła część dachu nad domem. Straty wynoszą 200 zł.

× **KRADZIEŻ GARDEROBY.** Nieznani sprawcy, włamawszy się w nocy do mieszkania Marji Trzcionka na Dobowej Górze, ukradli garderobę, wartości 635 zł. Poszkodowana zawiadomiła o kradzieży policję.

× **ZATRYMANIE ZŁAKANEGO.** Po flicie sosnowickiej zatrzymano blaskącego się po ulicach 15-letniego chłopca niemowca, nieznanego nazwiska i pochodzenia. Zatrzymanego chłopca oddano narażnie pod opiekę do szpitala w Będzinie.

× **AMATOR SZYN.** Ubiegłej nocy nieznaną sprawcę ukradł w cegielni Sejmiku będzinijskiej i sąsiedniej, p. f. „Dzwon” pewną ilość szyn, wartości ogółem około 300 zł. Policja jest już na śladach złodziei.

Piękny projekt propagandy przeciwgazowej.

Propaganda w zakresie obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej prowadzona jest głównie przez ogólnie znaną Ligę obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej, czyli popularnie zwaną LOPP. Każda propaganda wymaga dużych nakładów pieniężnych, a LOPP czerpiąc fundusze ze skromnych składek członkowskich, prowadzi swą działalność w szerokim zakresie, jak budowa lotnisk, szkółki pilotów itp. nie może z braku potrzebnych środków rozwinąć należycie propagandy w kierunku uświadamiania szerokich warstw ludności o znaczeniu obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej.

Otóż znany na terenie Zagłębia działacz społeczny p. Stefan Rudny, zawiadawca odcinka drogowego w Maczku i naczelnik miejscowej straży pożarnej, kolejowej i państwowej, przyjął z pomocą w tym zakresie L. O. P. P. w sposób następujący: Z inicjatywy p. Rudnego została opracowana artystyczna winieta, na której uwidoczniono godła i sprzęt strażacki i lotniczy, oraz napis: „Na pamięć! powszechną wystawę krajową w Poznaniu, dar strażacko-polskiego dla LOPP na pierwszą kolonnę emblematu obrony przeciwgazowej”. O. P. P. mogła uruchomić specjalny lub samochodowy, zapoznać w wszelkie potrzebne urządzenia, a kto żywy mógł jeździć po całym kraju i prowadzić propagandę w kierunku uświadamienia szerokich warstw ludności o znaczeniu tej strasznej broni i konieczności organizowania obrony przeciw jej skutkom.

Winieta p. Rudnego znajduje się w pawilonie pożarniczym na powyższej wystawie w Poznaniu. Z winiety zrobiono zdjęcia pocztówek, celem sprzedaży i zebrania tym sposobem potrzebnego funduszu.

O przyjęciu projektu przez społeczeństwo świadczy fakt, iż na wystawie sprzedano już kilkadziesiąt tysięcy pocztówek, a organizacje strażackie gorąco zalecają wszystkim członkom używania tylko wspomnianych kart.

Napis na winięcie głosi, iż będzie to dar strażacko-polskiego dla LOPP. Z uwagi na cel i znaczenie daru, całe społeczeństwo polskie powinno jak najwydatniej poprzeć szlachetną inicjatywę i nabywać wymienione pocztówki, które narażenie można zamawiać w kancelarii okręgu strażki pożarnej w Będzinie (gmach starostwa), w czuopismie „Przegląd pożarniczy” w Warszawie, lub u p. Rudnego w Maczku.

Wkrótce pocztówki te uką się we wszystkich księgarniach i składkach materiałów piśmiennych i wtedy obowiązek każdego będzie zapoznać się z zamiarem, jak to często mam miejsce, w ładnie niemiecką, wyłącznie tylko w pocztówce, że sprzedawcy których dochód pójdzie na uruchomienie propagandowej kolony samochodowej.

Musimy poprzeć piękną inicjatywę i dołożyć starań, aby zołsta ona jak najprędzej zrealizowana i kolonna mogła rozpocząć swą działalność.

Kupujemy więc tylko pocztówki, z których dochód-przeznaczony jest na ten cel.

P. W. K. W KARYKATURZE.

Dyrektor Administracyjny P. W. K. Leon Szczerkiewicz.

Po likwidacji komórek komunistycznych w Zagłębiu Dąbrowskim.

We wtorecznym numerze doniemy o zlikwidowaniu na terenie Zagłębia Dąbrowskiego przez Wydział śledczy P. P. w Sosnowcu szeregu komórek związku młodzieży komunistycznej oraz komitetu dzielnicowego.

Aresztowano prztem przeszło 30 działaczy komunistycznych oraz w czasie rewizji zabrano wiele obciążającego materiału.

W wyniku tych aresztowań oraz po przesłuchaniu zatrzymanych i przejrzeniu różnego rodzaju notatek przeprowadzono ub. nocy dalsze aresztowania i rewizje, podczas których znalaziono szereg bibuły komunistycznej.

szapirogru do odbijania odczw i inne dowody rzeczowe.

W związku z likwidacją gniazd komunistycznych na naszym terenie, stwierdzono że jowzejki komunistyczne utrzymywały kontakt z komunistami w większych miastach Polski, a przedewszystkiem w Warszawie.

Ujawniono afekt komunistyczny przez miejscową policję, zatusza coraz szersze kręgi i spidrowane są dalsze aresztowania w Zagłębiu i większych miastach Polski.

Aresztowanych w Zagłębiu komunistów przewieziono wczoraj aniami nad eskortą policji do więzienia w Mysłowicach.

DZIŚ OSTATNI POŻEGNALNY DZIEŃ LUNA PARKU w Katowicach.

Zakończenie Tygodnia BANDERY

WIELKA ZABAWA LUDOWA.

Dzisiaj w niedzielę o godz. 2 popoł. na zakończenie tygodnia bandery odbędzie się zabawa ludowa w parku Gwarectwa hr. Benard w Sosnowcu na której koncertować będą dwie znakomite orkiestry: Poznań: konfetti, wercytery, pocztaki, talce, słup, loteria fantowa składająca się z 1000 centów fantów — cena losu 30 groszy, węgla dla dzieci, kole zępcziska, wyciągi w workach o nagrody, strzelnicze itp.

O godzinie 5 wiecz. spalanie wielkiej ilości ogni artystycznych, iluminacja i refleksy.

Węgle dla dorosłych i zł. członków LMR, wojskowi do sierżanta, uczniowie za okazaniem legitymacji placu 30 groszy.

W razie niepogody zabawa odbędzie się w następny niedzielę t. j. w dniu 22 września.

Ze sportu.

Międzynarodowe zawody W PIŁKĘ NOŻNĄ.

W dniu dzisiejszym odbędzie się wyznaczone przez kapitału związkowego Kieleckiego Z. O. P. N. międzymiastowe zawody w piłkę nożną. Będzin — Sosnowiec w Będzinie i Dąbrowa — Sosnowiec w Dąbrowie.

Skład drużyny Będzina przedstawia się następująco: Bachman (H), Rolenberg (H), Fucielek I (S), Sztajner (H), Wekselman (H), Zmijewski (S), Siwek I (H), Siwek II (H), Fucielek II (S), Janikiewicz (H), Rezewa Nowocień i Binkiewicz. Kapitanem powyższej drużyny wyznaczono p. Sztajnera. II — Hakonch, S — Sarmacja.

Drużyna Sosnowca przeciw zespołowi będzinijskiemu przedstawia się w następującej składzie: Jęzewski (V), Wawrzyniak (H), Kopała (V), Turowski (S), Naczi (V), Korowicki (V), Kijński (S), Bergiel (S), Morgala (V), Regula (V), Andrzejewski (S), Rezewa: Sularz I i Sularz II. Kapitanem powyższej drużyny wyznaczono p. Bergla. S — Sosnowiec, V — Victoria.

Do zawodów Sosnowiec — Dąbrowa drużyny wystąpią w następującej składzie: Krawczyński (H), Sosnowiec: Skawinski (H), Chojnacki (S), Skorus (V), Kaptur (S), Tabaka (H), Szmidt (M), Jaworski (R), Kruez (Św), Cichoń (S), Fiezel (M), Zygmanski (V). Rezewa: Tronow (S) i Nowak (Św). Kapitanem powyższej drużyny wyznaczam p. Szmidt.

Ujawniono afekt komunistyczny przez miejscową policję, zatusza coraz szersze kręgi i spidrowane są dalsze aresztowania w Zagłębiu i większych miastach Polski.

Dąbrowa, Z — Zagłębie, Z — Zagłębia.

K. S. SOSNOWIEC — K. S. WARTA.

Dzisiaj o godz. 4 popoł. rozpoczyna się na towarzyskie zawody w piłkę nożną pomiędzy 1-mi drużynami K. S. Sosnowiec (kl. A) i K. S. „Warta” Zawiercie (kl. B). Ze względu na to, że obie drużyny wystąpią w najlepszych swych składach, zawody te budzą zrozumiałe zainteresowanie i ciekawość. Dodatk. należy, że K. S. Sosnowiec, jako mistrz Zagłębia, a zarazem jako zwycięzca okręgu Kieleckiego piłki nożnej przedstawiła dla „Warty” poważnego przeciwnika.

Zapisujcie się do P.M.S.

Rzecznik patentowy
Inż Herman SOKAL
zapiszycielowi bięły sądowy
Katowice, Słowackiego 22 Tel. 312
Wydawca patenty, wzory, znaki towarowe
przetwórcy i wszelkie sprawy ochrony pra-
myślowej w kraju i zagranicą. 302

Krzyż Kolumba wyrzucony PRZED MORZE NA BRZEG.

W pobliżu wyspy nadmorskiej Bo-
nanza koło Sanlúcar w Hiszpanii, je-
den z tamtejszych mieszkańców za-
laż na wybrzeżu wyrzucony przez
przypływ morza krzyż o wielkiej
wartości historycznej, posiadający na
jednym z ramion emblemą Ducha
Świętego, na drugim zaś Arkę Przymie-
rzenia, a pod niemi portrety króla
Ferdynanda i królowej Izabelli. Wed-
ług opinii fachowców jest to krzyż
postawiony przed wiohrami na wy-
brzeżu przez Kolumba przed jego
trzecią wyprawą do Ameryki.

Teatr

DLA CHŁUPYCH.

Teatr des Champs Elysees w Paryżu
zapoczątkował nową, pozwalającą na-
czekać na jego przedstawienia lu-
dziom o przepięknym słońcu. Ludzie ci,
dla których widowisko teatralne było do-
tychczas rozrywką prawie niedostępną,
korzystała tam za ustaloną opłatą ze-
specjalnie zbudowanych balkonów, stu-
denci do wzniecenia dźwięków. Za-
poroboczenie na te słuchawki jest tem
wielkie, iż narówni z głuchymi korzy-
sta z nich zwykła publiczność pragnąca
słyszeć wyraźnie, co się mówi na scenie,
niezależnie od mniej lub więcej wy-
sokości miejsca. Jakkolwiek, wzmian-
kowane w tym wyżej wymienionym
teatrze miejsce obok balkonów, wpraw-
dza na nie na widownię miało ten ak-
tek, iż teatr des Champs Elysees, jako
jedyny dostępny dla ludzi przyszytych
pośród niebawem publiczności składają-
cej się w trzech czwartych z ludzi o spo-
sobnym słuchu.

Recepta

NA SNY.

Układ ciała ludzkiego przez spoczy-
nek wykrywa, jak wiadomo, duży
wpływ na sen. Jeżeli wierzyć dr. Re-
gnault, który temu zagadnieniu po-
święcił szereg studiów, najbardziej
niekorzystna pozycja dla spoczynku
jest wówczas, „kiedy ma się nogi na
wchód, a głowę na zachód”, a naj-
lepsza, kiedy „głowa znajduje się w
kierunku północnym, a nogi południo-
wym”.

Jeśli nasi mili czytelnicy chcą mieć
my przyjemnie, niech zastosują się do
wskazówek dr. Regnault.

ANDRÉ CHARPENTIER.

Tajemniczy grobowiec.

56)

— Gdzie mógłby spać tego języcznika?
— Nie znam jego adresu oczywiście — od-
powiedział Lanchard — lecz wiem, że bywa często
na gieldzie, gdzie załatwia swoje majątkowe
sprawy.

Ribale nie tręcał ani chwili czasu, udał się
na gieldę. Między znajomymi gieldziarzami rozpoczął
delikatną ankietę, rozpytując ich o podejrzanego
człowieka. Jwien z agentów giełdowych, zapytany
czy nie ma przypadkiem pana Homa, wykrzyk-
nął:

— Ależ znam go. To niezwykły człowiek. Ota-
cza się jakiej tajemniczością, nigdy niewiadomo,
skąd przyjeżdża i kiedy, i z kim tak samo. Zwykle
jednak bywa tu między dwunastą a trzecią.

Ribale postanowił czekać. Chodził tam i z po-
wrocie i po placu, udając człowieka zajętego swo-
jemi interesami, śledząc jednak bacznie wszystkich
którzy się przewiali przed jego oczyma. Dwa dni
nie daly żadnych rezultatów — w końcu na trzeci
dzień, zauważył młodego języcznika w czarnych
okulach, odpowiadającego w zupełności rysopa-
niom, otrzymuemu od Lancharda. Dyktantem
Ribale zaczął go śledzić i widział jak poszukiwany
przez niego osobnik zatrzymywał się przy tej to
przy innej grupie, dając polecenia do kupna
i sprzedaży a'lecy agentom giełdowym. Trwało to

Działalność Pow. Komit. L. O. P. P. w Olsku.

(Ko) Pow. komitet L. O. P. P. w Olsku
posiada obecnie w powiecie 5 kół
zrzeszonych, a mianowicie w Olsku, Pi-
li, Bolewku, Szemudowie i Kłuczkach.
W ostatnim organizację są 3 ko-
ła w Sławkowie, Skale i Kłuczkach.

Przed kilku dniami zarząd komitetu
zwołał zebranie, na którym odczytano
przebieganie za rok ubiegły.

Ogólny przychód w tym okresie wy-
nosił 1.654 zł, z czego wydano 980,95.
Tydzień loteryj i inne 1.436,75.
7 procentów sumy 11.910 przekazano
komitetowi wojewódzkiemu, a resztę tj.
1.307,00 pozostawię w gotówce jako sa-
do na r. 1929.

Najważniejszą przeszkodą w rozwoju
instytucji są, niestety, opieszale wpływy

z poszczególnych kół. Np. do dnia 1 li-
pa br. tj. w pierwszym półroczu roku
ubiegłego nie sięga zarobku 980,95. W
porównaniu z innymi latami suma ta jest
niska i świadczy dobitnie o obniżeniu się
ofiarności naszego społeczeństwa.

Pow. komitet pragnąc złożyć większe
fundusze na cele loteryjne, zorganizował
loterię na lotnisko w Radomiu i od-
powiednie bilety rozosił do wszystkich
kół zrzeszonych. Ponadto bilety roz-
osił w październiku rb. „Tydzień lote-
ryjny”.

Z tej okazji komitet zwraca się do
wszystkich mieszkańców powiatu z ro-
żącym apelem już teraz, aby ta loteria
ofiarości została wyrównana, czyli o
bojniejsze datki.

Polska młodzież akademicka na Litwie.

Od dwóch lat młodzież polska na Lit-
wie, kształcąca się w wyższych uczel-
niach krajowych i zagranicznych, zbiera
się co rok przy końcu ferii letnich w
Kownie, aby zainicjować bilans swego ca-
łorocznego pracy społecznej i nakreślić
jej plan na najbliższą przyszłość.

Ostatniej soboty i niedzieli odbył się
w Kownie trzeci zjazd, jako ważne zgro-
madzenie związku polskiej młodzieży
akademickiej Litwy, założonego w histo-
dzieję ubiegłego roku z inicjatywy
uchwał dwóch przedstawicieli zjazdów.

Ten trzeci zjazd był słonecznym najlicz-
niejszy i miał najpoważniejszy program
pracy. Obrady zainicjował prezes tymczaso-
wego zarządu związków p. St. Mikulicz-
Radecki. Na przewodniczącego zjazdu
obranym został prezes deklaracji p. A.
Gojowski.

Po odczytaniu gratulacji i deprecz w
imieniu polskiego komitetu organiza-
cyjnego i towarzyszy „Pochodnia”, wy-
głosił przemówienie prezes tego towa-
rzystwa, p. Budzyński. Wskazał obrady
zapoczątkowało sprawozdanie zarządu
związku, w którym sekretarz p. Z.
Jędrzejewski, odczytał historię i obecny
stan ruchu organizacyjnego młodzieży
akademickiej na Litwie. Początki
tego ruchu datują się od chwili, gdy
pierwsi wychowankowie polskich szkół
średnich na Litwie zaczęli opuszczać ł-
wę szkolną i odwać się na wyższe na-
wiedza. Wtedy też zostały ustalone podsta-
wowe cele i kierunki, które stały się
zaświatem obowiązkiem polskiej m-
dzieży akademickiej. Litwy jest wzro-
stanie w przyszłości kadry inteligen-
cji, których potrafiła stać na straży
praw i interesów narodowych 200-ty-
sięcznej młodzieży polskiej w tym kraju.
Dla lepszego przygotowania do swych
przyszłych zadań młodzież zaczęła
tworzyć własne zgrupowania i obecnie nie-

ma już ośrodka uniwersyteckiego, w
którymby Polacy z Litwy byli nie zo-
rganizowani. W ubiegłym roku akade-
mickim 1928-29 do litwy zrzeszeni tych
przysiężyli dwa nowe związki studentów
Polskó w Litwy w Bernie Morawskim
i korporacja „Antevia” w Kownie. Zbie-
żom czasu wykonała się konieczność cen-
tralizacji ruchu organizacyjnego, wyraz-
em czego było wydawanie od kwietnia
1927 r. w Kownie pisma „Iskra”, a na-
stępnie zwołanie zjazdu polskiej m-
dzieży akademickiej Litwy.

Sprawozdania z życia i działalności
poszczególnych środowisk akademickich
przedstawiały korzystny stan rzeczy.
Środowiska takie znajdują się w Wied-
nu, korporacja „Simoniata”, która po-
stanie bliższe stosunki z j-
stowami związków młodzieży akade-
mickiej „Słoga”, bulgarskiej „Oto-
pojeń”, oraz ze związkami studentów
litwini „Lituanija”, w Antwerpim,
Brukseli, Gandawie, Louvain, Liege i
Gembroux, dalej w Paryżu, Nemej i Gre-
noblu, wroczie w Pradze i Bernie mo-
rawskim.

Ostatnie sprawozdanie wygłosił p. Z.
Mironski, prezes Zjednoczenia Polskó
studentów uniwersytetu Wileńskiego.
Zjednoczenie skupia w sobie 75 proc.
młodzieży polskiej, studiującej na uni-
wersytecie litewskim. W grudniu ub. r.
Zjednoczenie wzięło udział po raz drugi
w dorocznym wyborach do przedstawi-
cieli młodzieży polskiej na zjeździe w
Kownie, uzyskując razem 136 głosów (2
mandaty).

Działalność samopomocowa związku
polskiej młodzieży akademickiej Litwy
opiera się głównie na funduszach towa-
rzystwa „Pochodnia”, którego ważne ze-
branie uchwalilo wyrazić uznanie i po-
dziękowanie.

K. B.

Największy zegar NA ŚWIECIE.

Największy zegar znajdujący się na
gminu firmy perforumeryjnej Colgate
w Nowym Jorku. O jego imponu-
jących rozmiarach świadcza następu-
jące cyfry: średnica cyferblatu 16 m
równ, długość wskazówki minutowej
6 i pół metra, godzinowej 7 metrów,
waga wskazówki minutowej 98 kilo-
gramów, godzinowej 121 kilogramów
waga całego mechanizmu 500 kg.

GIEŁDA PRACY.

Wolne miejsca na dzień 16 września 1929 r.
Robotników kopalniarskich — 200.
Bodarzy — 10.
Uczniów bednarskich — 3.
Slasarzy cechowych na roboty sztućce 2.
Górników — 10.
Furmanów — 2.

Do fabryki poszyci:
Mazystek — 3.
Kufark — 4.
Ceramowicz — 1.
Formicki — 1.
Sierowicz — 1.
Szukaj domowej — 12.

HEMOROIDY

Wszystkie choroby hemoroidalne
„VARICOL” (z kognikiem)
Usuwają najpewniej, wyrażnie zalec-
nie, zmniejszają ryzyko (tylko).
Sprazają apteki.

SKRZYPCE

Szkolne w różnych gatunkach
futelek i inne przybory mu-
zyczne otrzymać na żądanie
4822 w Księgarni „Polonia”
Sosnowiec, Hale „Rozwoju”.

PROSZEK
KOGUTEK
USUWA NAJUPORZĘDZYSZ
BÓL GŁOWY

OSTRZEŻENIE.
Chce nabyć proszek naszego wyrobu, należy
przysiężać, że nie rozpowszechni ani nie
zorganizuje proszku z „KOGUTEM”
zaświecają, znanych od lat trydziestu.
Zwracając uwagę i ostrzeżenie UPOWNIASZ
polecamy stać się świadkami w podobnym do za-
tego opakowania.

Książki szkolne

nowe i używane poleca
Księgarnia „POLONJA”
Sosnowiec, Hale „Rozwoju”.
Przy dużym zakupie na spłaty. 4821

wszystko bardzo szybko. Człowiek, minający się
Hemem, skinał na krótkiej, jaśniejącej lukuwce. Ribale
wstał do czekającego nia auta i kazał soferowi
czekać na tak. Właśnie w tym momencie, gdy
chód się zatrzymał, detektyw wyjrzał przez szybę
i spostrzegł nieznanego, wskazującego do autobu-
su, który: właśnie ruszył z przystanku. Wyśkaki-
wał z auta pobiegł za oddalającym się autobusem
i zdążył wskoczyć na stopnie. Zadowolony z moż-
ści lewego śledzenia rozsiadł się wygodnie na lawe-
ce. Wtem Hem jakby się nagle zorientował, że
wstał z tego autobusu. Nie mógł już powrócić
z okrzykiem: ponownie się przeczekał się zwin-
nie rzuć się słowem publicznemu i wyskoczył
zbiegł się w nieznanym kierunku.

— Zmknął — pomyślał ze złością Ribale i po-
niemazł pędzący przysiężnym autobusem przelała go
już bawie, zkościł wyjechał na najbliższym przystanku.
Stanąłszy na chodniku, miedlował nad tem,
co powinien zrobić. Po namyśle zdecydował, że po-
niemazł z tym dr. strażnikiem już ślad Homa, więc
może dostrzeby był odwrócić starego Piotra, zwa-
żając, że był niedaleko od domu, w którym miesz-
kał Marsau.

Wchodził pomalą na schody, wtem o mało nie
zderzył się ze zbiegającym nadół Hemem. Zdumie-
nie Ribale'a było tak wielkie, że zapomniałszy o
konieczności zachowania incognito, zawołał:

— Pan tutaj?

— Jak pan widzi — odpowiedział uprzejmie
Hem. — Paryż jest tak niewielkim miastem, że
spotkać się łatwo...

— Tak... tak... — bąkał Ribale, nie mogąc

przysiężć do siebie że zdziwienia — jak to powiada-
ją, góra z górą się nie jeżdżą, ale człowiek z czło-
wiekiem.

— Właśnie — pomyślał Hem — o ile mogłem
wynioskować z zachowania się pana, to nasze
spotkanie na schodach powinno mi zrobić dużą
przyjemność.

— Widzę, że czarne okulary nie przeszkadzają
panu w ścisłym obserwowaniu — zauważył Ribale,
siłąc się na ironię.

Zostawiam już te uwagi — przerwał Hem —
doniosła się do niego rozprawa pan nadmorskim
czasu, więc może najistotniejszy było, gdyby pan
od razu przysięgał do rzeczy i powiedział mi pre-
dewszystkiem, kto pan jesteś, a następnie, czego
pan chce odemnie.

Detektyw odchylił kłade marynarki i wskazał
na metalową odznakę tajnej policyi.

— Jestem detektyw libale.

— Przypuszczam to od razu — roześmiał się
swobodnie Hem.

— Przysięgam to zachęcić pańskiej przenikli-
wości, lecz może pan pozwoli, że i ja z kolei zapytam
go: czy jest pan tym, którego nazywają paucem He-
mem?

— Tak jest, czemu mogę państwu służyć?

— Dość — Ribale — prowadzić rozmowę na w-
szech — rzekł Ribale — nie rozprawa pan nadmorskim
na chodnik tam, skąd pan właśnie szedł. Mam wra-
żenie, że odwrócił pan służącego Marsaua, użył
nie tak.

— Nie mam zamiaru ukrywać tego przed pa-
nem — przyznał się Hem.

(C. d. n.)

SOSNOWIEC: REDAKCJA: Piłsudskiego Nr. 4. Telef. Nr. 64. **File:** BEDZIN, Malachowskiego 7.
ADMINISTRACJA: Dąblińska Nr. 1. Telef. Nr. 73. DĄBOWA, Sobieskiego 8, telef. 1-25. ZAWIERCIE, 3-go Maja 27.
GRODZIEC, Bedzińska

WYDAWCA I REDAKTOR NACZ. TADYŃSKI OPOLA. — Druk „KURJERA ZACHODNIEGO” W SOSNOWCU, PIŁSUDSKIEGO 4. — REDAKTOR ODP. BENIŃSKA SYRTYŃSKA